

קבית

שבועון קבוצת יבנה

ד' בסיון תשפ"א - (14.5.21)

אך החיטה צומחת שוב ונקצרת שוב

צילם : אליקים איטלי

שבת פר' במדבר

כניסת השבת - 19:08 צאת השבת - 20:12

1457

על שלל כישרונותיהם ושאיפותיהם לא כל כך מעניינים, והוא הופך להיות עוד אחד מכלי הלחימה של הצבא, אחד מתוך רבים.

עצם ביצוע מפקד נותן לנו מידע חשוב מאד. כמה אנשים יש, האם כולם נמצאים? וזהו כמובן מדד ליכולת שלנו להתמודד עם משימות שונות שאנו רוצים לבצע. אולם התורה רוצה לשר לנו שהיחיד לא יהיה רק אחד מתוך המון ויאבד את זהותו שלו, ועל כן ראתה חשיבות לחיבור המילים "במספר שמות".

רק בשילוב של המספר והשם, כל אחד מאיתנו מקבל את משמעותו השלמה. (את "נקודה למחשבה" בשבוע שעבר כתב אביתר רובין)

בפרשת השבוע מתואר המפקד של בני ישראל: "שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל זָכָר לְגִלְגָּלְתָּם" (במדבר א', ב)

הביטוי שמסמל את המפקד הוא במספר שמות. על פניו המספר והשם משדרים איזשהו מסר הפוך.

כשקוראים בטכס יום הזיכרון "לכל איש יש שם", מתכוונים לומר כי לא מדובר בסטטיסטיקה בכמויות של נופלים, אלא שלכל אחד ואחד מהם יש אישיות נפרדת, חיים, משפחה, תחביבים ורצונות אישיים.

אולם כשחייל מקבל מספר אישי בצבא, המשמעות היא בעצם שהחיים האישיים שלו

קבוצת יבנה 80-90

לקראת ערב סיעור מוחות לקראת שנת ה-80-90.

אנו רוצים לשמוע ולקבל את מגוון הקולות והרעיונות שקיימים בתוכנו. נערים, צעירים (מבית ומחוץ), בני משק שחיים מחוץ לקבוצה, חברות וחברים, אנו מזמינים אתכם לחלוק איתנו ולהשמיע רעיונות שנראים לכם מתאימים למימוש בשנה זו.

המפגש יתקיים ב"ה ביום רביעי, ח' בסיון (19.5) בשעה 19:00 באולם האירועים.

כדי שנוכל להיערך בהתאם, אנא הקדימו ושילחו לי הודעה על כוונתכם להשתתף בערב.

מוזמנים להפיץ בקרב בני משפחה וחברים.

מחכים ומצפים לשמוע אתכם.

בשם הצוות - דגנית גלס

050-6998889

"ואני תפילתי לך..."

תפילת מנחה בימות החול בשעה 19:30 (לבעלי תו ירוק).

לוי"ז שבועות	שבת פר' במדבר
19:10 - הדלקת נרות	19:08 - הדלקת נרות
19:25 - מנחה	19:23 - מנחה
לימוד - הרב אייל זנה	קבלת שבת, ערבית
ערבית חג	----
08:30 - שחרית	08:30 - מניין בבית הכנסת
מגילת רות	13:30 - מנחה גדולה
יזכור	17:15 - מנחה קטנה
13:30 - מנחה גדולה	17:35 - לימוד - הרב אילעאי
17:15 - מנחה קטנה	20:12 - צאת השבת
17:30 - לימוד נחמיה רפל	
20:14 - צאת החג	

השיעור בשבת מפי

הרב אילעאי

בנושא

"איש על דגלו" - דגלים, סמלים ומשמעות.

שיעור בחג מפי

נחמיה רפל

בנושא

"מעשה מחוזה כוכבים" מסיפורי רבי נחמן מברסלב.

חלף טוב!!

* לבתציון ואליהו אגליהו להולדת הבת.

תיקון ליל שבועות התשפ"א

בנושא: אתגר הרלוונטיות

לוח זמנים:

22:30 - חמוטל דברת-איתן - "אמת מארץ תצמח".

- חינוך לאמת מוחלטת בעולם של אמת יחסית.

23:15 - הרב אילעאי עופין - האם המשיח יבוא על חמור לבן?

00:15 - אברהם שטיין - האתגר המשתנה של אתגר הרלוונטיות.

1:00 - עינת לוי - "זאפילו יאמרו לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין".

1:45 - שמעון בזק - "דרכיה דרכי נעם" - רשמים מהגותו של הרב יונתן זקס זצ"ל.

2:30 - דין פתוח בהנלת הרב עופין - אתגר הרלוונטיות של ההלכה.

-בין השיעורים תהיינה הפסקות בנות כעשר דקות.

הלימוד יתקיים

במשטח ויהיה לבעלי תו ירוק.

לאחרים תהיה אפשרות לשמוע מהפרגולה.

הישיבה במהלך הערב עם מסכה.

יוגש כיבוד קל במהלך הערב

משולחן תרבות

לשמחתנו, מרות הקשיים הצלחנו לחגוג את יום ירושלים ברוב עם באווירה נהדרת, מסלולים ומדריכים טובים, ארוחה מפנקת, שירה שמחה, תפילה מרוממת, ריקודים ושירים, והרבה שמחה בלב. תודה רבה מעומק הלב לצוות שהשקיע מאמצים רבים לקיים את האירוע:

*1137 יום ירושלים: לאחראי אלי כהן, לשחר ברלב, קרן אור ב.א, עציון הראל ורויה גורליק.

*1137 הסכני': לאחראית רונית אטיאס, דבורה כהן, צורי אריאל, אושר חן, נעה באוסי,

רון אריאל, עמית גדיש, עקיבא ויסמן, בנות השירות הלאומי: שרה, אילת ויעל.
לשמעון בזק - על השירה המדהימה, לאהוד איתן - על התפילה המרוממת. לצוות ההגברה, למתנדבים ולכל הנוער הנפלא שלנו - על השירה, הריקודים והעזרה.
לשרה ברנע על תכנון המסלולים, ההדרכה והמדריכים.
לכל הציבור שהגיע, טייל, רקד, שר והתפלל.
תודה רבה על היחד הנפלא שהיה לנו!

ומה עוד לפנינו?

❖ "אז מה באמת היה לנו שם?" סיפורה של שלישיית

"הגשש החיזור" בהרצאה משולבת בקטעי וידאו

נדירים, שירים וסיפורים מאחורי הקלעים, **צמ**

צדק? צפתי ביום שלישי, י"ד בסיוון, (25.5),

בשעה 20:30 באולם האירועים.

❖ חוג ריקודי עם: הגיעה אלינו בקשה של מספר חברות, לחדש את החוג. חידוש החוג מותנה

במספר המשתתפים ובמחויבות לחוג. כל מי שמעוניין/ת, מוזמן לפנות לרחלי.

שתהיה שבת שלום, חג שמח ושקט לכולנו.

רק פאנחות!!

* שבת שבע ברכות של יאיר טסלר ומעיין תחול אי"ה בשבת הבאה, פר' נשא י"א בסיוון (22.5). החתונה תיערך מחוץ לקיבוץ.

* שבת בר מצוה של נעם ברלב, בנם של יוהנה ושחר, תחול אי"ה בשבת פרשת בהעלותך, י"ח בסיוון (29.5)

תזכורת: לבעלי השמחה יש עדיפות בקבלת דירות אירוח בשבת..

הגיורת הכי מפורסמת בארץ / דינה ספראי

בתחום המודיעיני. היא ערכה שינוי קל בדרכון של בנה מ'קלודי' (שמו הצרפתי של בנה, אוריאל) ל'קלודין'. יוסליה יצא מחופש כילדה בשם קלודין עם שמלה ושתי צמות, וכך עבר את ביקורת הדרכונים.

הפרשה הפכה לנושא החם ביותר בארץ וגררה הפגנות ענק שזעקו 'איפה יוסלה?!' בסוף, לפי הוראת בן גוריון, המוסד התערב ולאחר מאמץ רב גילה את יוסליה בארצות הברית והחזירו בשלום להוריו. יוסליה חזר לאלמוניותו הטבעית כיוסי, ונעלם מן הכותרות. גיבורת סיפורנו היא אותה רות בן דוד.

הקשר היבנאי שידוע לחלק מהחברים הוא שאוריאל, בנה של רות, היה ילד חוץ בקיבוץ למשך שנה. השמועות מספרות שכאשר רות היתה מגיעה ליבנה לבקר את בנה ברכבה המפואר, היו השומרים מתרחקים מהשער, בגלל נהיגתה הפרועה. לאחרונה התברר לי כי חוט נוסף מקשר בין סיפורה של רות בן דוד לבין קבוצת יבנה, ואת הפרטים השלמתי מפיה של נחמה דוידסון, בתו של אוריאל, הכותבת בימים אלה ספר על סבתה, רות.

וכך מספרת נחמה: "סבתא שלי, רות בן דוד, היתה גרושה ואם לילד כשהחלה מלחמת העולם השנייה. היא הצטרפה למחתרת הצרפתית, שימשה כסוכנת מודיעין וקישור נגד הנאצים והושתלה בתוך מטה הגסטאפו. היא העבירה יהודים ממקומות מסתור שונים בעזרת ניירות מזוייפים, וביתה, שהיה סמוך להרי הפירנאים (בגבול צרפת-ספרד), הפך לתחנת מעבר עבור הנמלטים.

הגיורת הכי מפורסמת בארץ היתה כנראה רות בן דוד. היא עזרה בהברחתו לחו"ל של הילד יוסליה שוחמכר, פרשייה סוערת במיוחד משנות השישים הראשונות של המדינה. לאחר פרשת יוסליה, היא נישאה למנהיג נטורי קרתא, הרב עמרם בלוי, אלמן מבוגר ממנה בשנים רבות, מה שהצית אש בשדות נטורי קרתא, והצית סקרנות בלתי נדלית בקרב עיתונאים. מעטים יודעים כי סיפור חייה של רות בן דוד קשור גם לקבוצת יבנה.

רות בצעירותה רות, אשת ר' עמרם בלוי לפני שניכנס לקשר היבנאי, כמה מלים על פרשת יוסליה שוחמכר, למי שלא מכיר.

יוסליה עלה עם הוריו מברית המועצות ונשלח לגור אצל סבו במאה שערים, שם קיבל חינוך חרדי. משהסתדרו ההורים בארץ, ביקשו מהסבא להחזיר להם את בנם אך הסב התנגד בטענה שההורים רוצים לקחת את הילד איתם חזרה לרוסיה, ושם יוצא לשמד. הילד הועלם על ידי פעילים מטעם קרוביו, החרדים, והועבר מיד ליד במסגרות חרדיות אוטונומיות בעולם. לימים התברר שאנשי העדה החרדית הסתייעו ברות בן דוד לצורך ההברחה, בזכות קשריה ועברה

ולבנות בית יהודי בארץ ישראל, ובמסגרת ההכנות לעלייה שלחה רות את אוריאל לארץ, כילד חוץ בקבוצת יבנה, להתכונן לבר המצווה. כמו רוב דוברי הצרפתית שנקלעו ליבנה, הוא 'אומץ' על ידי עדנה ויונה ריין ושלושת ילדיהם. גם הרב פוליאצ'ק עלה לארץ, אלא שברגע האחרון קיבל רגליים קרות וחזר בו מכוונתו להינשא".

איך זה קשור ליבנה? לימים, נישא הרב פוליאצ'ק עם זהבה לבית לדרמן, ואחת מבנותיהם הלא היא - תמי חיות.

אוריאל בקבוצת יבנה

הטיוטה לספרה של נחמה מורכבת ממונולוגים המבוססים על המקורות שהיו בידיה. כל מונולוג מיוחס באופן פיקטיבי לדמות ולתקופה משמעותית בחיי אביה. מכיוון שדב רפל הכין את אוריאל לבר

לאחר המלחמה ניסתה רות לגשש את דרכה. היא באה לארץ לביקור וכשחזרה, החליטה להתגייר בגיור רפורמי יחד עם אוריאל, בנה. היא הגיעה לוועידה של ארגון שאיגד את הזרמים השונים בצרפת, ושם פגשה את הרב גיאן (יעקב) פוליאצ'ק, רבה האורתודוקסי של קהילת מץ, שהיה רווק מרשים ומבוקש. בין הרב לסבתי ניצתה אהבה סוערת ונפוצו שמועות שהם מאורסים. באופן לא מפתיע, הקהילה התקשתה להכיל את הסיטואציה. איך זה שהרב, רווק מבוקש שהורים רבים ייעדו בסתר לבם לבתם, יוצא עם גרושה, גיורת בגיור רפורמי, ואם לילד? סבתי, רות, רצתה מצדה להתגייר גיור אורתודוכסי, אך רוב הרבנים בקהילה התנגדו לגיירה, בתואנה שהגיור אינו לשם שמיים. לבסוף נמצא רב שגייר אותה. הזוג עמד להינשא

שיטריית: נמשכים החיפושים

אחר הילד יוסל'ה שוחמכר

דוחה בקורת על פעולת המשטרה

בהשיבו לארבע הצעות לסדר־היום בפרשת הילד יוסל'ה שוחמכר אמר אתמול בכנסת שר־המשטרה, ב. שיטריית, כי המשטרה צשתה את הכל שביכולתה כדי להחזיר את הילד לתוריו והיא ממשיכה במאמציה, אלא שעדיין לא הכיאה הדבר לתוצאות בגלל הקשיים שהונחו בדרכה על־ידי אלה שיכלו לסייע לה במציאתו.

שר־המשטרה הדגיש, כי ברור שלהורים הזכות הראשונה על ילד, וכי המשטרה לא ביקשה להשתחרר ממה שהטיל עליה צו בית־המשפט העליון, אלא רצתה רק להביא לפניו את העובדות ולהיות מודרכת על־ידו. כתום הדיון הועבר הענין בהסכמה כללית, לוועדת־הסנים. ארבעה בעלי התצעות לסדר־היום הדגישו בחינות שונות של השרשה, ודבריהם היו למעשה מעין "ניכוח"

נחמן שרגס, הוא אדוק קיצוני, עיי קש שאינו מכיר בשום רשות הילד־יית ומתעקש על אי־החזרת הילד. השר הדגיש, כי ברור שלהוריו הנכות הראשונה שהילד יימצא ברשותם ושם יוכלו לספל בו ולהנכו ברוחם. השר מסר, כי משעה שבית־המשפט העליון ציווה על המשטרה להחזיר את הילד, היא פעלה בכל הזדמנויות האפשריות. המשטרה נקטה גם בדרך של חיפוש פשרה, גם בדרך של הפעלת אנשים שיש להם השפעה על הנוגעים בדבר, וגם בדרך של כילוש, עיקוב וחיפושים. אולם בינתיים — לאחד

גם שעבורה דב היה כל השנים "הדמות הכי קרובה לסבא שלא היה לי".

דב רפל עם נחמה, בתה ונכדתה.

האם יבנה היתה קשורה לפרשת יוסל'ה שוחמכר?

במסגרת תחקיר קצר בנושא, יסכה כוכבא הפנתה אותי לקטע ממאמר של צוריאל אדמנית, שנראה כרמז להזדהות של יבנה עם החטיפה של יוסל'ה. צוריאל כתב: "וכבר קרה לנו באמת, שבגלל רצון להזדהות עם כל גילוי דתי, נגררנו אחר מעשה הקנאות של זקן להצדיק גם חטיפת ילד מעורב (יוסל'ה שוחמכר)" מתוך המאמר "על העשייה וההפגנה", בתוך הזרם ונגדו עמ' 153.

תהיתי האם יש קשר כלשהו בין דבריו לבין מה ששמעתי פעם מהוריי על ביקור של עיתונאים אצל עדנה ריין. אילה אפרתי (בתה של עדנה) מוסיפה את הפרטים הבאים: "כמובן היה קשר בין רות לאמא, כי רות באה לבקר את אוריאל בנה מפעם לפעם. היא הביאה לו מתנות וכך היו לו משחקים שלאף אחד אחר מהילדים בקיבוץ לא היו, וזה עזר לו להיות מקובל בין הילדים. אוריאל ניסה כל השנים לשמור על קשר עם המשפחה. רות ניסתה להמשיך את הקשר עם אמא גם אחרי שאוריאל עזב, ואפילו

המצוה ואוריאל נקשר אליו מאוד, בטיוטת ספרה היא 'הדביקה' את הקטע הבא לדב: "אי אפשר היה להתעלם ממראהו היחורגי הצרפתי כל כך" (של אוריאל. ד.ס.). "תסרוקת אירופאית מגונדרת עם שביל בצד, השיער משוח בברילנטיין... אם חשבתם שהבן היה חריג על רקע נוף הקיבוץ, הרי שהופעתה של רות (בבר המצוה ד.ס.) היתה אטרקציה גדולה יותר מכל הופעה או סרט שהוקרנו. היא הופיעה זוהרת ואלגנטית כמו כוכבת מסרטים זרים. בנוסף לחליפה אלגנטית ועניבה שלא נראו אפילו על חתנים בקיבוץ, הביאה לאוריאל מצרפת אופניים עם מנוע עזר.... אמנם האופניים עם מנוע העזר שהביאה לו רות מצרפת לכבוד בר המצווה שלו הוחרמו באספת חברים נסערת. לוותיקי הקיבוץ בקושי היו אופניים, ופתאום נער בן 13 מביא עמו עגל זהב לקיבוץ. הוחלט כי האופניים יעברו לטובת המשק והחברים יזכו בתורם לרכיבה על הכלי המשוכלל". בהמשך מסופר שאוריאל קלט את הסיטואציה ולא הסכים ללבוש את החליפה לבר המצווה. ובכלל, זה היה נער בוגר, מאוד כשרוני, שרכש את השפה ואת הקריאה בתורה במהירות, והתערה היטב בחברת הילדים. בזיכרונו של אוריאל, שהותו בקבוצת יבנה נרשמה כתקופה היפה ביותר בחייו. לאחר מכן הועבר למסגרות שונות, לפי התפניות של אמו. הקשר בין אוריאל לדב נמשך לאורך כל השנים. יואל רפל מעיד על כך שהקשר בין רות לדב נמשך לאורך כל השנים, ורות ראתה בדב מפתח לקשר עם אוריאל, בעיקר בתקופות של נתק בין האם לבנה בשל תהפוכות חייה. נחמה מוסיפה כי

לאחר נישואיה עם הרב בלוי. התברר שהם גרו בסמוך מאד לדודתי בבני ברק, וכשאמי הגיעה אליה לביקור, רות מאד ביקשה לפגוש אותה. ולעניין הקשר לפרשת יוסליה – הקשר היחיד הוא שיום אחד הגיע עיתונאי לביתנו לחפש מידע, ואמא סילקה אותו מביתה בבושת פנים”.

אז למה התכוון צוריאל? כאן אני מגייסת את זאב שסייע לי להבין במה מדובר. זאב: “חשוב להבין שבתחילת הפרשה אולי הייתה סימפטיה לסבא אוהב הארץ, אך בהמשך היא הפכה לשנאה עזה לחרדים ולדתיים, 'חוטפי ילדים' ו'עוכרי נשמות'. זה היה חוד החנית במאבק נגד 'הכפייה הדתית'. כל הארץ בערה ואפילו אנשי הפועל המזרחי נאלצו להתייזב לצד הציבור הדתי המותקף, וזה איים על שלמות הקואליציה. רק אז הפרשה החלה להיחשב למשהו שהוא אינטרס של ה'ממלכה' וכן גוריון התערב. דבריו של צוריאל משקפים לא את מה שהתחולל בקבוצת יבנה, אלא הסתייגות כללית מהתגובה בפועל המזרחי שהיינו באותה תקופה חלק ממנו, ואף חשבנו שאנחנו מנהיגים אותו. הציבור הדתי נגרר אחרי החרדים וטרם חודדה אז בציבור האבחנה בין חרדים קיצוניים, 'הראויים לגנאי', לדתיים מתונים, 'הטובים'. דבריו של צוריאל עוסקים בתופעה הכללית ולא קשורים לקבוצת יבנה כמוסד”.

החלק היבנאי של הסיפור מסתיים כאן. אבל אני רוצה להבין מנחמה איך סבתה הסוערת, **אשת העולם הגדול**, נישאה לרב עמרם בלוי

המנהיג של נטורי קרתא, סמל ההתבדלות והקיצוניות. נחמה מספרת כי שנה לאחר שהרב התאלמן, הוא ביקש לפגוש את רות, האשה שסיכנה את עצמה למען העדה החרדית. להפתעתה של רות, אחרי היכרות קצרה הרב הציע לה, הגיורת, הצעירה ממנו ב-25 שנה, שבנה משרת בצבא, להינשא לו, וזה החמיא לה מאוד. ההתנגדות העזה של נטורי קרתא והעדה החרדית לא ריפתה את ידיהם. לאחר שנישאו, מעמדו של בלוי לא חזר מעולם להיות כבעבר, וגם דרכה של רות לא היתה סוגה בשושנים.

בסוף שיחתנו מביעה נחמה תקווה שלאחר הוצאת ספרה תוכל לגלול את המסע המרתק של סבתה, של אביה ושלה - בפני חברי קבוצת יבנה, ולסגור מעגל אישי. לסיום שתי תודות. האחת לנחמה - ששיתפה את סיפורה בנדיבות. והשנייה לתמי חיות - שסיפרה לי על החלק של אביה בסיפור זה, וזיכתה אותי להתוודע לסיפור מרתק זה.

רות ואוריאל

חדשנות בהוראת תורה שבעל-פה / שיחה עם עינת לוי

עכשיו, ויצירת מבנה ארגוני שכזה היא אמירה חשובה. בפועל - אני אחראית על לוח התכנון המחוזי בכל מה שקשור למקצועות התושב"ע, אם זה מבחנים ארציים, איסוף נתונים, תכלול אירועים מחוזיים וכד'. בנוסף, אני מנהלת את לוח ההדרכה - קובעת סדרי עדיפויות, מלווה את המדריכים בתהליכים שהם מקדמים בתוך ביה"ס, ומכשירה אותם לעבודת ההדרכה. הציר השלישי של התפקיד הוא פיתוח חומרי הוראה, מתוך הבנה שיש צורך גדול להתאים את דרכי הלימוד למיומנויות המאה ה- 21.

תארי לי את המורכבות של הוראת

תושב"ע בבתי הספר

במקצועות האלה יש קונפליקט מובנה קודם כל בשל היותם - מצד אחד תחומים הנמצאים במרחב האמוני-ערכי. לימוד תורה היא מצווה שאנחנו מבקשים להנחיל לילדינו, ולימוד הלכה היא בסיס לחיים היהודיים שלנו, ומצד שני - מדובר פה גם על תחומים שיש בהם צורך בהתמקצעות פדגוגית סדורה ומובנית, על כל המשתמע מכך - דרכי הוראה ולמידה, אופני הערכה, נתיבי התקדמות וכו'. זה מצריך את המורים והמורות להחזיק את שני המוקדים הללו - וזה לא פשוט.

קונפליקט נוסף, הנגזר גם הוא מחשיבות המקצועות הוא - **חוסר ההסכמה על אופן הלימוד הרצוי**. מגוון המורים והמורות הוא גדול, וכל בית ספר רוצה לשמר את המסורות שלו, בכל הקשור לאופן הלימוד ותכניו.

לכבוד חג מתן תורה, ביקשנו מעינת לוי לספר על תפקידה כמנחה של מחוז המרכז בחמ"ד להוראת מקצועות התורה שבעל פה. שמענו ממנה על איך הופכים את מקצועות התושב"ע למקצועות מעצבי זהות, איך מייצרים שיח בסביבה כל כך מגוונת של תפיסות עולם, איך משלבים חדשנות בתחום מסורתי מובהק, ואיך החמ"ד מכיל אישה ליברלית כמנחה בסביבה גברית-רבנית.

עינת, איך הגעת לזה?

לאחר שסיימתי תואר שני בתלמוד, החלטתי לעבור מעבודה בבית ילדים להוראת גמרא בבית הספר עמיחי. בשנה השלישית השתתפתי בהשתלמות של מורים מובילים בתושב"ע, וזה הוביל אותי לקחת על עצמי יום בשבוע לעסוק בהדרכת מורים תחת המחמ"ד (מפקח על המחוז) והמפמ"ר (מפקח על המקצוע). ראינו יחד את הפער הגדול מאוד בין איך שהיינו רוצים לתפוס את מקצועות התושב"ע, כמעצבי זהות וכבסיס לחינוך הדתי, לבין המצב בשטח. (אם נשאל תלמיד ממוצע על לימודי תושב"ע והלכה - הוא יגיד שזה משעמם, שהוא לא רוצה ולא אוהב ללמוד אותם). ואז החלטנו במחוז מרכז, שבשנה הבאה נייצר מבנה ארגוני אחר למקצוע, וקיבלתי תפקיד הנחייה.

מה זה אומר?

זה אומר שאני אחראית על המקצוע בכל רצף החינוך - מגנים ועד י"ב, על צוות ההדרכה, ואני נמנית על צוות הפיקוח של מחוז מרכז. זה שינוי מאוד גדול כי המקצוע היה מעט זנוח עד

כמשרד, זה מאוד מקשה על ההתמקצעות ויצירת הסטנדרטים (שהכרחיים מאוד לשינוי הנדרש בתפיסת המקצוע).

דבר מעניין נוסף הוא מקומן של המורות (הנשים) במרחב של מקצועות הקודש. בולט מאוד שרבות מהן לא מרגישות בבית בעולם המשנה וההלכה (שלא לדבר על הגמרא), ויש לכך השלכה ברורה על האופן שבו הן מלמדות. כך שחוץ מללמד אותן את התוכן, נדרשת עבודה משמעותית של שינוי תודעה והסרת מחסומים.

גם סיפור החדשנות הפדגוגית יוצר קונפליקטים, מאחר ואין הסכמה בנוגע לאופן שבו צריך להנגיש לתלמידים את הידע, ומה יקנה להם את המיומנויות הנדרשות. יש קולות רבים וחשובים המצדדים בשיטות מסורתיות של העברה בעל פה, מתוך ספרי מקור לא מעובדים, ואנחנו נדרשים למצוא את הדרך לשלב בין הצורך להתאים את עצמנו ולהיות רלוונטיים, ובין הרצון להמשיך את אותו חוט מקשר הקיים בלימוד היהודי לאורך הדורות ...

איך מטמיעים חדשנות במקצוע כזה?

המושג חדשנות פדגוגית קיים כבר המון שנים. כיום מדברים על מיומנויות 2030, כשהכוונה היא לזהות מגמות עתיד, ולהתאים אליהן את המעשה החינוכי. ההבנה היא כי ההוראה לא יכולה להיות מנותקת. יש לה מטרת קצה, והיא הכנת התלמידים לחיים אזרחיים טובים ומיטיבים, בהתאם למציאות כפי שתהיה כשהם יהיו אנשים בוגרים. בתי הספר היום נראים כמו שהם נראו לפני 100 שנה. חלקם הגדול עדיין מותאם לשוק העבודה כמו

שההורים שלנו הכירו אותו. שוק עבודה שהוא קבוע, שהוא 'הסתדרותי'. המציאות שהילדים שלנו יפגשו בעוד 10-20 שנה תהיה מציאות אחרת, של הרבה יותר אפשרויות בחירה, מציאות הרבה יותר טכנולוגית, הידע יהיה חשוב, אבל רובו קיים בלחיצת כפתור ולכן, מה שצריך לדעת זה בעיקר להשתמש במאגרי המידע. לנפות את הידע ולהתמקד במה שאתה צריך וכו'.

בנוסף לזה, כל ההיררכיה הארגונית הולכת ומשתנה. ארגונים משטיחים את ההיררכיה. יש פחות 'פקודות מלמעלה למטה' ויותר מתן משימות והצפת שאלות. הפתרונות מגיעים על ידי עבודת צוות ואת האתגרים מגדירים כלל חברי הארגון. את התהליכים מגדירים לא רק אנשים שהם מומחים בלעדיים בתחום מסוים, אלא אנשים ממגוון תחומים, שיושבים ומלבנים סוגיות ביחד. אלה שינויים מהותיים. צריך מיומנויות של התמודדות עם המון מידע. צריך יכולת לעבוד בשיתוף. צריך הרבה ענווה כדי להבין שלא כל הידע אצלי.

כל השינויים הללו (ועוד רבים אחרים), מתרחשים בקצב מאוד מהיר, וגם הקצב המהיר צריך להיכנס לסל השיקולים שלנו, בהתאמת עולם ההוראה למציאות המשתנה. הקורונה הראתה לנו בצורה מאוד יפה איך העולם הזה ייראה. היא המחישה לנו את כל התיאוריות שהועלו במסגרת חקר העתיד. היא גרמה לנו להבין שהעתיד כבר פה. ובמובן הזה - עשתה לנו שירות טוב. היא עוזרת לנו להטמיע את החשיבות שבשינוי וההתאמה. גם המתנגדים לתפיסות חדשניות מבינים היום שיש צורך בתזוזה.

מפה, צריך להמשיך בשיח משותף עם המורים, לזהות את הצרכים העולים מהשטח ולתת להם מענה ברמת המערכת.

איך כל זה נקשר לתורה שבעל פה?

ברמה המעשית, אנחנו מדברים על הצורך בהקניית מיומנויות לתלמידים. אנחנו רוצים להביא את התלמידים למצב שארון הספרים היהודי לא זר להם, והם מסוגלים לפתוח משנה, גמרא או כל ספר הלכה, ולהתמצא בהם. זו תפיסה חדשה יחסית, הטוענת שלא מספיק לשנן, ללמוד ידע (שהוא חשוב מאוד, כמובן), אלא צריך גם לפתח לומד עצמאי שידע לשאול את השאלות בעצמו, ואפילו לנהל בעצמו את תהליך מציאת התשובות.

הדרך לשם עוברת בשינוי בתפיסת תפקיד המורה. המורה בכיתה צריך להיות כמה שפחות פרונטלי. אנחנו מכוונים את המורים והתלמידים ללמידה שיתופית, שבה התלמידים בעצם מוציאים את ההבנה מתוך עצמם. הם מקבלים משימות והכוונה של המורה - ויוצאים לעבודה. זה של המבנה המוכר של הכיתה.

עוד התפתחות שקיימת היום היא ברמה הטכנולוגית. יש היום יותר ויותר תוכנות מחשב שעוזרות לילדים להבנות את הטקסט, להוציא עיקר מטפל, לשים דגש על מילים שחוזרות וכיו"ב. הטכנולוגיות הללו נוצרו מתוך התבוננות בקשיים איתם מתמודדים כיום התלמידים, ורצון לתת מענה מותאם. קיימת כמובן שאלה גדולה, האם לימוד גמרא, למשל, מתוך תוכנות המעבדות את הטקסט, הוא רק בגדר שלב מעבר, או שאפשר להסתפק בו לכתחילה (ואז לשים דגש גדול יותר על התוכן), אולם בכל מקרה - החידוש הוא שיש

הפנמה של מאפייני התלמידים והלמידה בשנות ה-2000, ויצירת מענים מותאמים. בהקשר של התאמה לעולמם של התלמידים, חשוב להגיד שהאתגר הגדול ביותר הוא אתגר החיבור. יותר מדי תלמידים מרגישים שהמקורות החז"ליים אינם רלוונטיים עבורם - לא ברמת הצורה ולא ברמת התוכן. כאן יש לנו תפקיד קריטי, להנחיל מסר ברור של המשכיות ושל חיבור עמוק ואישי של דברי חז"ל לחייו של כל יהודי. את המסר הזה ניסח הרב סלובייצ'יק (בתוך "איש ההלכה"), והוא משמש לי מגדלור בעבודה:

"עיקר העיקרים הוא ללמוד תורה מתוך שמחה והתפעלות... כשאני מיישב דברי הרמב"ם או הר"ת הנני רואה את פניהם המאירות, המביעות נחת רוח. הנני מרגיש תמיד כאילו הרמב"ם והר"ת מעניקים לי נשיקות על מצחי ולוחצים את ידי. כאמור, אין זה דמיון. זוהי חוויה עמוקה מאד. זוהי חווית מסורת תורה שבעל-פה."

חדשנות והתאמה של ההוראה היא תחום רחב מאוד, והיא כוללת גם ערוצי קלט מגוונים אצל תלמידים שונים, הוראה דיפרנציאלית, הערכות חלופיות (בשונה ממבחנים מסורתיים), למידה מתוך פעלנות ועוד ועוד. התפקיד שלי בהקשר הזה, הוא לתרגם את המילים האוניברסליות האלו לפרקטיקות יישומיות בתחום התושב"ע, ולהטמיע אותן בקרב צוותי ההוראה.

איך החוויה של עבודה בסביבה גברית,

רבנית?

המפקח המחוזי ששם אותי בפוזיציה הזאת, ראה לנגד עיניו מקצועיות. הוא נתן לי הזדמנות מדהימה לקיים במחוז שיח פדגוגי מקצועי ארגוני. הוא דווקא ראה יתרון בזה שמגיעה מישהי שהיא לא מהמילייה הרבנית הרגיל, מישהי שמתבוננת על הדברים קצת אחרת. נקודת מבט כפולה, מבחוץ אבל בפנים. יחד עם המפקח המחוזי, קיבל אותי כל צוות הפיקוח של חמ"ד מרכז, שגם הוא ראה בנוכחות שלי הזדמנות למשהו חדש. כך שהבסיס שלי במחוז הוא חזק ומגובה בצוות פיקוח תומך מאוד, ואין זה דבר של מה בכך.

האתגר המרכזי הוא לרכוש את אמונם של המנהלים/ות, המורים/ות והר"מים, ובמקביל, למצב את התפקיד מול המפמ"ר והמדריכים-הקולגות. עוד התמודדות היא בכל הקשור לפערי המנטליות. יש בחמ"ד מגוון גדול מאוד של השקפות עולם. יש מקומות בהם הנוכחות שלי מתקבלת בצורה מאוד טבעית ואפילו בשמחה. למשל אצל מורות, שנהנות ונתרמות מנוכחות של אישה שמרגישה בנוח בעולם התורה. אין ספק שהמפגש בינינו עוזר להן להתבונן אחרת על העולם הזה, שהן אינן מרגישות בו בבית. בתי ספר ליברלים יותר שמחים גם הם על הליהוק, ומדברים בפירוש על החשיבות של נוכחות נשית בעולם התורה.

יחד עם זה, ישנו המרחב הגברי יותר של ר"מים ומורים, שאיתם השיח צריך להיות מאוד מדויק, ומתוך מקום של כבוד להשקפת עולמם. אני חושבת שעם הזמן, רוב המורים

למדו לכבד את המקצועיות שלי, ומתאפשרת תקשורת טובה. ב"ה אני מצליחה לדבר עם כל אחד בשפה שלו, מהמקום של המכנה המשותף בינינו. המשפט הראשון שאני אומרת לר"מים הוא, שאני לא באה ללמד אותם גמרא אלא פדגוגיה, ואז השיח אחר. יש מעט מקומות אליהם אני לא יכולה להיכנס, בטח לא לתהליכים ארוכים. למשל, למוסדות כמו חב"ד, שבהגדרה אין אצלם נשים בבית הספר. אפילו המזכיר הוא גבר. במקומות כאלו אני נפגשת עם המנהל, ואז מעבירה את השרביט לאחד מחברי הצוות שלי שעובד מול הר"מים לאורך השנה. לכל בית ספר אנחנו מתאימים את סוג ההדרכה שמתאים לו.

למרות שיש לי דעות מוצקות בנושא לימוד תורה לנשים, במסגרת התפקיד אין לי עניין בעימותים, אלא רק רצון להגדיל תורה ולהגדיל תורה עושים בדרכי נועם.

עינת, ומה עכשיו?

מראש תכננתי לשמש בתפקיד כשלוש שנים, על מנת לבנות תשתית ארגונית של המקצוע בתוך המחוז. לשמחתי, התקבלתי לתוכנית לימודים של שנתיים במכון מנדל למנהיגות חינוכית. מדובר בלימודים מלאים, שלא מאפשרים עבודה במקביל, כך שאעזוב בסוף השנה את העבודה במחוז.

ב"ה הצלחתי להתניע הרבה תהליכים טובים, שברור לי שיצברו תאוצה במהלך הזמן, גם כשאני לא שם. ועכשיו אני עם הפנים קדימה, לעוד קפיצת מדרגה מקצועית.

ראיינה: דינה ספראי

קצרות

ק. הילה

הגברים מהבתים החוצה ויצרו שרשרת אנושית ברחובות הראשיים, כדי להראות נוכחות ולמנוע כניסה לבתים שלנו. בקרבנו נמצאת שכונת "רמת אשכול" שהיא מעורבת. שם ערבים שרפו לוחות חשמל אפילו בבניינים משותפים, שגרים בהם בשכונת יהודים וערבים. הם שרפו מכוניות של יהודים, זרקו בקבוקי תבערה על שוטרים ועל תושבים יהודים. זה לא בתוך השכונה שלנו, אבל אנחנו שומעים הכל ורואים הכל. האוויר מעושן.

קראנו בפייסבוק פוסט של שירן פלנור (שרקי) על המצב בלוד. "זאת מלחמה לכל דבר", היא כותבת שם. המדור ביקש משירן לשתף: "שירן, איפה אני תופסת אותך?" שאלתי. שירן: "כרגע, עם הילדים בבית. יש לי משפחתון, שנסגר כמובן. הילדים חווים את האירועים בעוצמה פחותה, כי הכל קורה כשהם הולכים לישון". אז מה קורה? "אנחנו שכונה של יהודים שבנויה כמעגל, וסביבה כביש עוקף. המצב כל כך התחמם שאתמול יצאו

השכונה שבה גרה שירן, (שימו לב לעשן מעבר לשכונה).

REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA

ומה הצפוי?

המוכר הערבי במכולת הוא חבר שלי... וזה כבר לא יהיה. רוב החנויות סביבנו הם של ערבים, ואנחנו וילדינו מיוודדים אתם. אפילו עם מנקה הרחובות יש לנו קשר. עכשו יצאו הודעות להחרים חנויות. אני נגד חרמות, אבל ברור לי שהמצב לא יוכל לחזור לקדמותו". שירן, תודה. המדור מאחל לכם ימים קלים ופשוטים יותר, ושהביטחון והשגרה יחזרו במהרה. (נכתב ביום רביעי)

"אתמול הגיעו כוחות של מג"ב אבל היום לא רואים אותם. המשטרה לא הצליחה להשתלט. אתמול דיווחתי למשטרה על פיצוצים ויריות בכביש שסובב אותנו. היו שם התפרעויות, אבל רק לקראת הערב כשהיה ממש לוחט, הם הגיעו. עד שהם הגיעו, המג"בניקים השתלטו על המצב. הלוואי שהמצב יחזור למה שהיה לפני שנה. אנחנו מתריעים כבר שנה. התראיינתי השנה בערוץ 13 ובערוץ 20 והתלוננתי על ההסלמה.

נדחתה ההרשמה ל**שבטות התנועה** (דרך קישור באתר התנועה). לסיוע למאותגרי טכנולוגיה, ניתן לפנות ליעל עופר מחכים להפגש!

נְהַלְךָ בְּרִגְשׁ - יהיה נושא גליון עמודים הקרוב, שיצא בע"ה לקראת ראש השנה תשפ"ב.
הגליון יעסוק בלהט ובחיות, בגילוי ובהתחדשות, בחיפוש ניצוץ ומשמעות במגוון תחומי חיים.
ננסה לברר כיצד הלהט והחיות באים לידי ביטוי באמונה ובתפילה, במשפחה, בהורות ובזוגיות, בקהילה ובעבודה.
נרצה להבין האם ועד כמה חשוב לחפש את הניצוץ והמשמעות בחיינו, וננסה לאתר דרכים לליבוי ושימור הבערה, ליצירת החיבור הרגשי ולטיפוח הרצון ליזום ולהתחדש.
ולצד כל אלו – כמי שנמצאים בעיצומה של הפוסט קורונה, נשמח גם לשמוע על גילויים ושינויים אישיים, משפחתיים וקהילתיים, שבאו בעקבות השנה שחלפה.

הצעות לכתבות, שירים, עבודות אמנות וכותבים – amudim@kdati.org.il

לקראת שבועות במשק הילדים / יקיר ששון

לבהמתך, ואכלת ושבעת". לפני כל פעילות במשק הילדים, אנחנו דואגים לכל צרכי בעלי החיים, לפני שאנחנו ניגשים לצרכינו. החולבים הצעירים לומדים להבין את הצריכה של העז, איך לייצר לעיזים את הסביבה הנעימה והטובה ביותר עבורן. החליבה מתבצעת בעדינות וברגישות, ללא צעקות, ללא שימוש בכוח ועם הרבה סבלנות. לאורך כל תקופת הינקות של הגדיים, אנחנו לא מפרידים אותם מאימם והחלב מתחלק בינינו לבין הגדיים הקטנים. ההבנה שהחלב מיוצר ע"י העז עבור הגדיים, שם אותם לפנינו בסדר השימוש בחלב. לאחר שהגדיים נגמלים (בערך בגיל חודשיים), אנחנו חולבים את כל החלב לצרכינו. כל צוות החולבים הצעירים עובר הדרכה בנושא חליבה בשבת – מה מותר, מה אסור ואיך מתבצעת החליבה. כולי תקווה שהחולבים הצעירים שלנו ייקחו את הידע והרגישות שלמדו בפעולת החליבה במשק הילדים גם הלאה, כחולבים ברפת בפרט, ובכל מפגש עם בעלי חיים ככלל.

כל יום מגיעים למחלבה של רמי כ-8 ליטר חלב עיזים טרי, שמיוצר ע"י 6 עיזים. אנחנו בשיא התפוקה ומקווים להגדיל את המכסה במקצת, לאורך חודשי הקיץ. עד כה ייצרנו כ-150 ליטר. אני שמח שלקראת שבועות נוכל ליהנות כולנו מגבינת עיזים טרייה, מחלב העיזים שלנו. זה המקום להודות לרמי צרויה על שיתוף הפעולה ועל הכנת גבינות טעימות. ותודה לצוות החולבים הצעירים, המגיעים בהתנדבות אחרי שעות בית הספר, בשבתות ובחגים.

חג השבועות הוא זמן טוב לשתף בתהליך חליבת העיזים במשק הילדים. תהליך זה מתחיל עם תחילת עונת ההמלטות בשיא החורף (חודש ינואר), ונמשך עד סוף הקיץ (סוף חודש אוגוסט). התהליך דורש מאיתנו תשומת לב מיוחדת, ומפגיש אותנו עם שאלות ערכיות וחינוכיות. השאלות שעולות בפניי הן:

- למה בכלל? איזה ערך אנחנו מפיקים מעצם החליבה?
 - מה היא הדרך הנכונה לעשות זאת? איך ניטיב עם העז הנחלבת?
 - האם חליבה היא ניצול?
 - העז מייצרת חלב בשביל הגדיים שלה. האם מותר לנו לקחת אותו?
 - איך אפשר לחלוב בצורה רגישה, מתוך הבנה של עולמה של העז?
 - האם מותר לחלוב בשבת, ואיך ניתן לעשות זאת?
- שאלות אלו עומדות לנגד עינינו לאורך כל הדרך, ואנחנו עונים עליהן מחדש כמעט בכל חליבה, יחד עם הילדים והנוער. ברצוני לשתף אתכם בכמה מהתשובות לשאלות אלו, מתוך תפיסת עולמי.
- הערכים שאנחנו מפיקים מעצם החליבה הם מגוונים. לפני הכל, בעצם השיח ושאלת השאלות אנחנו מייצרים שיח ערכי סביב פעולה נפוצה בסביבה הקיבוצית שבה אנחנו חיים. חליבת העיזים מאפשרת לנו שיח על יחסי הגומלין שבין האדם לבהמה, כשהקו המנחה אותנו הוא: "ונתת עשב בשדך

הודעות קצרות וחשובות:

- קומפוסט - אנחנו מייצרים קומפוסט איכותי מגללי סוסים וחמורים, בעזרת תולעים אדומות. מי שמעוניין לקבל לגינה הביתית, מוזמן ליצור קשר ולבוא לאסוף. יש בשפע! מוזמנים לבקר ולשמוע עוד,

- משק הילדים פתוח בשבתות הקיץ בין השעות 17:00-18:00.
- בכל שבוע מתקיים "משק פתוח" בימי ראשון בשעות 16:00-17:30, כולל הסעה בטרקטור מהשדרה. מוזמנים להצטרף לקבוצת הוואטסאפ "מה קורה במשק" כדי להישאר מעודכנים.

✓ צוות גבאי בית הכנסת מבקש להזכיר לכול משתמשי בית הכנסת לסגור חלונות ודלתות, נגד כניסת ציפורים ובריחת מיזוג. תודה!

51 שנה לנפילתם

הנכם מוזמנים לחנוכת גן החמישה לזכר חמשת הנופלים. האירוע יתקיים אם ירצה השם ביום שלישי כ"ו בתמוז (6/7/21).

16:00 - הגעה וקבלת פנים במועדון רמת מגשימים דברים מפי רב הישוב יהושע ון דייק.

7.30 - חנוכת הגן בשדות רמת מגשימים צמוד לאנדרטה הקיימת.

18:00 - דברים מפי רב הישוב אבנ"י אית"ן הרב ארז לוי ונציגת המשפחות ודור שני.

נא אשרו השתתפותכם בוואטסאפ אינה טסלר
0505-444427

אנדרטה לזכר הנופלים ברמת מגשימים, וביניהם עזריה גינסברג ורנה בולה הי"ד

שולחנה של קהילה / שמשון

במעבר חד

עבר רק יום ונקלענו למציאות חדשה, וגם ברגעים אלה, ששורות אלה נכתבות, המלחמה מחוץ ומבית נמשכת, והאוזן קשובה שמא תעלה זעקת האזעקה. צח"י המנוסה שלנו התכנס מיד בערב שבו נשלח הטיל הראשון והתארגן לתפעול הקיבוץ במצב חירום.

אחת הסוגיות המורכבות היא הממ"ד שבשנה האחרונה רבים מהחברים המבוגרים זכו להתחדש בו במסגרת הרחבת הקומתיים. עם זאת יש משפחות צעירות רבות שחשות, ובצדק, שבהיעדר ממ"ד הן פחות מוגנות. חלק מהפיתרון נמצא במיגונויות ובמקלטים ליד הבית, אך בנוסף, ניתן מענה והועמדו לרשות המשפחות כל הממ"דים שנמצאים במוסדות החינוך שלנו - ויש לנו בקיבוץ לא מעט כאלה. כמו כן, לא מעט משפחות עם ממ"ד הושיטו יד ופתחו את ביתן.

מצב החירום בו אנחנו נמצאים ברגעים אלה מביא איתו את ההבנה בחשיבות ההקפדה על הנחיות של פיקוד העורף. בתקווה שהמצב יחזור לקדמותו, ואם לא, נפעל לפי ההנחיות שיעביר לנו צח"י.

מי ייתן ובסבב הבא, בתקווה שלא יבוא, לדירות, רובן ככולן, כבר תהיה יחידה של מרחב מוגן.

העלינו את ירושלים על ראש

שמחתנו

מי עוד זוכר שבתחילת השבוע חגגנו את יום ירושלים? לאחר הפסקה בת שנה שוב עלתה שיירת האוטובוסים לירושלים. בתחילת היום החשש עוד התגנב. היה זה היום השרבי ביותר שידענו השנה ואי השקט סביב הר הבית כבר היה בעצימות גבוהה. לאחר בדיקה עם גורמי הבטחון בעיריית ירושלים ובמשטרת ישראל הוחלט שאין מניעה לקיים את האירוע. כ-400 משתתפים עלו והעלו את ירושלים על ראש שמחתנו. הטיולים התמקדו באזור טיילת ארמון הנציב, אמת המים החשמונאית וטיול לנוער ולשאר מטיבי הלכת שעלו מגיא בין הינום דרך שכונת אבו טור עד לטיילת גולדמן שהיא אחת משלוש הטיילות המרכיבות את טיילת ארמון הנציב.

האירוע שעליו שקדה ועדת תרבות ביחד עם צוות יום ירושלים היה מרשים ומרומם רוח. עיריית ירושלים, שראויה לציון על שיתוף הפעולה, העמידה לרשותנו מתחם סגור שאובטח ע"י המשטרה ומאותו מקום יכולנו לצפות על העיר העתיקה וכבר לראות את ניצני העשן שהעלו אלו שמתנגדים ושקשה עליהם המשפט "חוברת לה יחדיו". האירוע הסתיים בתפילה חגיגית וריקודי דגלים. תודה לצוות ההפקה ולחברים הרבים שהצביעו ברגליים.

מערכת הגיל הרך

הגיל הרך שלנו פעל השבוע בהיקף חלקי בזכות התגייסות של מתנדבות רבות שמילאו את מקומן של העובדות החסרות. זה המקום לומר תודה גדולה לכולכן על ההתגייסות! חשוב לומר שאם המצב יימשך נזדקק לעוד הרבה סיוע. הפעלת המערכת במצב כזה אינה מובנת מאליה וקרתה בקיבוצים בודדים, אם בכלל ... אנו עושים זאת במאמץ ובשמחה, מתוך הבנה שיש בכך תרומה משמעותית לשגרה והביטחון של ההורים והילדים.

אספת חברים

הדיון על שינוי בשעות הפתיחה של מערך ארוחת הבוקר לא הסתיים, והאספה הסתיימה בקבלת "הצעה לסדר" של דחיית ההצבעה בכדי לאפשר הגשת הצעות נוספות. חשבנו לקיים את האספה כבר במוצ"ש הקרוב אך בשל המצב הבטחוני נאלצנו לדחות את האספה. גם הנהלת הקהילה שוקדת על שיפור הצעתה בעקבות טיעונים שעלו באספה. האספה הבאה תתקיים במוצ"ש פרשת נשא, י"א באייר.

רוצה **לפעול למען הסביבה**, בשפה יהודית ישראלית?
יש לך רעיון **ליוזמה חברתית בהשראת שנת השמיטה**?

"על פני האדמה" היא תוכנית לפיתוח מנהיגות מקומית, לקידום מיזמים של חוסן חברתי-סביבתי. התכנית כוללת שישה מפגשים בנושאי יהדות, סביבה וקהילה, יחד עם רכישת כלים ליזמות מעשית. בסוף התוכנית יתקיים האקטון יזמות - לקידום חוסן חברתי-סביבתי בקהילה. מיזמים שיעמדו בקריטריונים, יקבלו ליווי ותמיכה כספית להקמת המיזם. מנחי התכנית: עינט קרמר, איתמר לפיד.

לפרטים, הרשמה וקביעת ראיון: <https://forms.gle/kNoxTQQTL9f8nnJg6>

שבת פרשת "במדבר" - אחות חירום 4000 / 050-6998317

חג שבועות - אחות חירום 4000 / 050-6998317

ביום ראשון, ערב החג, המרפאה תהיה פתוחה בין השעות 07:00-10:00.

ימי ששי הקרובים במרפאה: ה-14/05 - ליזט. ה-21/05 - אורית.
שעת העבודה של ד"ר מיטל דיטש במרפאה מפורסמות מדי יום ראשון לחברים.

מזכירים כי לבדיקות דם יש לתאם תורים מראש מול המרפאה.

בבריאות טובה, צוות המרפאה.

לְעוֹלָם לֹא נִשְׁפַּח כִּי רָגַלְנוּ דְרָכָה בְּשִׁבְלִים
לְעוֹלָם לֹא נִשְׁפַּח כִּי עֵינֵינוּ טִבְּלָה בְּשִׁמְמִים
כִּי צְמַחָה בְּמֶרְחֵב הַקְּמָה בֵּין אֲלֵפֵי שִׁבְלִים
שְׁבֻלַת אַחַת דָּקָה יִרְקַת הָעֵיִן

כִּי נִתְיַבְנוּ רָחֵב וְהִלְכְנוּ הַלּוֹף וּמַעוֹד
כִּי אָחֲבָנוּ לְצַחֹק וְקוֹיֵנוּ לְגֹזַע
אִם לִבְנוּ אֵינָנו עוֹנָה לְשִׁמְחָה הַגְּבוּהָ עַד מְאֹד
הוּא עוֹנָה לְכָאֵב הַגְּבוּהָ

צְמַחָה בְּקִמָּה בְּשִׁדָּה עֲבוֹת
שְׁבֻלַת יִרְקַת הָעֵיִן
כְּמוֹהָ הָיָו רְבוּא רְבֻבוֹת
שִׁבְלִים יִרְקוֹת עֵינַיִם

אֵד לָנוּ בְּלֶבֶד זְכָרוֹן וּמִבְּט
וְאָנוּ נִבְחַר לְעוֹלָם בְּאַחַת
אַחֲרוֹת עַל פְּנֵי אֵין
יִרְקַת הָעֵיִן